

תמיד עיני ה'

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חרש בחדשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים לזמב"ט, שער התפילה פרק ה')

**ב"ה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 90 – א תמוז תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזיר כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

ספר ליקוטי מוהר"ן - מהדורא קמא - תורה מז

וזהו, (דברים ח'): "ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם" כלומר, 'ארץ', שהוא בחינות אמת ואז הוא בבחינות הארת פנים, ואינו בוחר בתפנוקים ועל כן לא במסכנת, מחמת דלות ועניות, תאכל בה לחם, ולא שאר מעדנים רק מחמת שהוא בבחינות אמת, והוא מפשט מתאות אכילה, ואינו בוחר רק בלחם לאכל: ועל כן נקראת ארץ ישראל, ארץ החיים כי השפעתה ממדת יעקב, שנאמר עליו: 'יעקב אבינו לא מת' (תענית ה:): והוא גם כן בחינות תפלין, שנקראים חיים: נמצא, כי האוחז במדת אמת, אזי פרנסתו ברוח, כי ההשפעה ממדת אמת כנ"ל (שבת ק"ד): קשטא קאי פי רז"ל דרשו (פסחים ק"ט) על פסוק: "ואת כל היקום וכו'" – זה ממונו של אדם שמעמידו וכו' וזהו קשטא, האוחז במדת אמת, אזי קאי, זה ממונו שמעמידו על רגליו, ופרנסתו ברוח אך 'שקרא לא קאי', כי הוא בהסתרת פנים שהוא בחינות אמת: ועל כן על כל צרה שלא תבוא, גוזרין תענית כי מאחר שישראל נתונין בצרה, הם בבחינות הסתרת פנים, בחינות דינים ועל כן גוזרין תענית, לשבר תאות אכילה ואזי יהיה בחינות הארות ונשיאות פנים, שהוא בחינות המתקת ובטול הדינים כנ"ל, וכי לא אשא פנים שהן מדרקין וכו':

ובזה תבין נפלאות דברי רבותינו, זכרונם לברכה (ברכות כ"ד), שדרשו על פסוק: "והיו חייך תלואים" – "זה התולה תפלו" (מנחות ק"ג): – "זה הקונה מן הפלטר" זהו שאמרנו, כי אלו ואלו דברי אלקים חיים, ושניהם דבר אחד כי מאחר שהוא תולה תפלו, ופוגם בתפלין, שהוא מדת אמת אזי הוא בהסתרת פנים, ונתמעט השפע שלו, ומזונותיו מצמצמין, וצריך לקנות מן הפלטר: ועל

בן כתיב על ארץ ישראל, (דברים י"א): "תמיד עיני ה' אלקיך בה" (תהלים ק"א), אך ארץ ישראל, שהיא מדת אמת, "תמיד עיני ה' בה" וכו':

והנה בשהצדיק אוכל לשבע נפשו, ולא מחמת תאוה הגשמיות אזי הוא בבחינת נשיאות פנים, ונזון ממדת אמת וכאשר בכח אכילה זו, עומד להודות ולהלל לה, אזי יוצאין ממנו דבורי אמת, שהם בחינת יעקב, מדת תפארת, שהוא כללות הגונן והוא בחינת שמים, אש ומים וגם בן בחינת ארץ-ישראל, שהשפעתה גם בן ממדת יעקב כנ"ל ועל-בן בכח זה, נעשה שתף להקדוש-ברוך-הוא לברא שמים וארץ, שהם בבחינת אמת, בדבוריו הקדושים שנובעים ויוצאים ממנו גם בן בבחינת אמת כנ"ל וזהו שאמרנו למעלה, כי ארץ-ישראל היא "אילה שלוחה" והינו "הנותן אמרי שפר", כי הנזון מבחינות ארץ ישראל, שהיא "אילה שלוחה", שהיא בחינות אמת, אזי "הנותן אמרי שפר" כלומר שנותנת מעצמה ומכחה "אמרי שפר"-לשון תפארת, שהם אמרי אמת ועל בן יוכל לברא שמים וארץ, שהם גם בן ממדת אמת כנ"ל (ישעיה נ"א): "ולאמר לציון עמי אתה", אל תקרי עמי אלא עמי מה אנא עבדי שמיא וארעא במלולי, אף אתם כו' במלולא כנ"ל (הקדמת הזהר ה, כי בדברים האמתיים, יוכל לברא שמים וארץ: (וזה, "ולאמר לציון", הינו על ידי אמרי אמת, שהוא בחינת אמרי ציון, אמרי ארץ-ישראל, שהוא בחינת אמת, על-ידי-זה "עמי אתה", אל תקרי עמי וכו' כנ"ל) וכיון שיכול לברא שמים וארץ חדשים, יוכל לעשות מופתים בשמים ובארץ כי השם יתברך מנהיג עולמו על פי דרך הטבע, והטבע הוא על פי הנהגת הגלגלים כידוע וכיון שהצדיק יכול לברא שמים חדשים, אזי הוא משנה כל הגלגלים, ועושה טבע חדש ועל-בן בודאי הוא יכול לעשות מופתים, שהם שנוי הטבעוזה, ואכלתם אכול ושבוע כלומר מה שתאכלו, הן מעט והן הרבה, תשבועו ולא תהיו משקעים בתאות אכילה אזי תהיו בבחינת נשיאות פנים, ונזונים ממדת אמת והללתם את שם ה' אלהיכם כנ"ל, אזי תהיו שתפין להקדוש-ברוך-הוא לברא שמים וארץ אשר עשה עמכם, דהינו אל תקרי עמי אלא עמי, מה אנא וכו' וכיון שתוכלו לברא שמים וארץ, אזי להפליא, שתוכלו לעשות נפלאות ומופתים בשמים ובארץ ולא יבשו וכו', כי בחינת הבושה הוא גם בן כלליות הגונן, כי 'אזל סמקא ואתי חורא' (בבא מציעא נ"ח:), ופניו משתנה לכמה גונן והוא מדת תפארת, ממדות הנפולין ומה מתקו דברי רבותינו, זכרונם לברכה, לפי זה, (ברכות ו:): 'פיון שנצרך לבריות פניו משתנה ככרום' שמשתנה לכמה גונן כי 'פיון שנצרך לבריות', והינו מפני שפגם במדת אמת, והוא בהסתרת פנים, שהוא מדת אמת כללות הגונן כנ"ל ועל-בן פניו משתנה ככרום לכמה גונן, שהוא גם בן מדת תפארת ממדות הנפולין כי "את זה לעמת זה עשה" וכו' (קהלת ז') ועתה המקרא הזה נדרש כמין חמר, "ואכלתם אכול ושבוע", בבחינת אמת כנ"ל ואז תוכלו לעשות נפלאות, אשר עשה עמכם להפליא כנ"ל אזי: "ולא יבשו עמי לעולם",

כי מאחר שאתם בבחינות אמת, כללות הגונן, אינכם צריכין להתבייש שהיא כללות הגונן, במדות הנפולין על פן ולא יבשו עמי לעולם: וזהו "ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת" (בראשית כ"ה: ובתקונים נ"א), 'עשב' הוא ע"ב שי"ן, תלת ראשין שלשה אבות, שהוא הגונן והינו "בשדך לבהמתך", שתשודר הבהמיות שלך "ואכלת ושבעת", לאכל ולשבע, רק להסתפק במעט, אזי "ונתתי עשב":

והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים

ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה